

en lang, lang årrække har kunnet konstatere, at samarbejdet ikke har fungeret efter de kriterier, vi ønsker at lægge til grund, at vi har været nødt til at sige stop nu.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes ikke, fru Pia Larsen forholder sig til, hvad det er, der er forskellen på, hvor den gode vilje er i Egypten, og hvor den gode vilje ikke er i Eritrea. Over en længere årrække, siger fru Pia Larsen. Men af den rapport, som fru Pia Larsen har rost heroppefra som vældig god, fremgår det jo faktisk, at der i Egypten har været problemer i hvert tilfælde i de seneste 10 år.

Kl. 15.25

Hvad er det så, der er skillelinjen mellem at skære ned i Egypten og gøre det, som man har gjort fra regeringens side i Eritrea, vel vidende at Eritrea jo er langt fattigere end Egypten?

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Jeg synes måske, det er lidt vanskeligt her at tage en diskussion om det ene land frem for det andet – der er mange forhold, der gør sig gældende – men det er en kendsgerning, at vi har et fornuftigt samarbejde med Egypten og vi har ikke et fornuftigt samarbejde ud fra de kriterier, vi lægger til grund, med Eritrea. Det har været meget, meget vanskeligt at få styr på nogle grundlæggende rettigheder omkring demokrati og god regeringsførelse i Eritrea, hvorimod jeg må sige, at der er en stor grad af retssamfund i Egypten, selv om alting selvfølgelig heller ikke er perfekt dér; det er også derfor, vi er i Egypten.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Jeppe Kofod som ordfører.

Jeppe Kofod (S):

Først og fremmest vil jeg gerne takke SF for initiativet til denne forespørgsel.

Behovet for at afdække konsekvenserne af regeringens nedskæringspolitik på miljø- og udviklingsbistanden er vigtigere end nogen sinde tidligere. Konsekvenserne er fatale. Danmarks foregangsposition i forhold til de udstødte børn, kvinder og mænd i den fattige verden, i kampen for medmenneskelighed og for et bedre miljø og ikke mindst Danmarks troværdighed og omverdenens tillid til os som en supermagt på menneskelighed og globalt engagement er ved at svinde bort.

Der er lagt op til en historisk debat i dag ikke mindst på grund af den borgerlige regerings finanslovforslag, der lægger op til et brud med den internationale indsats, vel at mærke i en tid, hvor Danmark aldrig har været mere velstående og står med en bomstærk økonomi.

Derfor er konsekvenserne af besparelserne de facto et farvel til en klog politik. De er præget af manglende fremsyn, udsyn og storsind i forhold til at give svar på nogle af det 21. århundredes allervigtigste udfordringer.

Lad mig derfor indledningsvis slå fast, at Socialdemokratiet mener, at de besparelser på udviklings- og miljøbistanden i år og de kommende 3 år, som bliver på 10 mia. kr. i alt, hvis man lader finanslovforslaget stå til troende, ikke blot er usympatiske, men indeholder en eklatant manglende forståelse for, hvilke svar Danmark kan være med til at give i forhold til miljøproblemerne, fattigdommen, flygtningestrømmene og i sidste ende den stabilitet, som giver mennesker en tryk tilværelse også i Danmark.

I Socialdemokratiet tror vi på vigtigheden af et samarbejde og et konstruktivt folkestyre, og vi ville, hvis vi havde været indbudt, hellere end gerne have deltaget og bidraget til regeringens kritiske gennemgang af Danmarks udviklings- og miljøsam arbejde med udviklingslandene, men under én forudsætning, nemlig at man ikke skriver konklusionerne, før man har foretaget gennemgangen, og her tænker jeg selvfølgelig på de gigantiske besparelser.

Når regeringen samtidig kalder det en styrkelse af dansk udviklings- og miljøindsatser, herunder fattigdomsbekæmpelse, er det i realiteten et direkte misbrug af begreberne. Lad mig blot i denne begrænsede taletid give et par eksempler på dette.

Regeringen siger, at et stærkt internationalt samarbejde er forudsætningen for at løse globale problemer, og at FN spiller en central rolle for den globale koalition mod terrorismen, en rolle, det er vigtigt at Danmark støtter aktivt, hvorefter samme regering skærer 326 mio. kr. i det danske bidrag til FN.

Regeringen siger, at der skal sikres den nødvendige prioritering af sundhedsområdet ikke mindst i kampen mod hiv/aids, da det er et vigtigt led i en effektiv fattigdomsbekæmpelse, hvorefter man skærer 750 mio. kr. over de næste 4 år i den tematiserede, multilaterale bistand, der bl.a. skulle gå til hiv/aids-bekæmpelse.

Regeringen siger, man skal styrke fattigdomsbekæmpelsen, fremme demokrati og menneske-